

Ρ40

46

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΡΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

1883

3069.

ΗΛΕΝΕΙΟΝ

ΤΟΠΟΝ

ΥΠΟΜΕΝΕΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

46
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΡΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΗ

1883

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΩ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΦΩΤΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Ἐψηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

τὸν ἐν Χριστῷ ἀποδίδωσιν ἀσπασμῶν

Ἐσιωπήσαμεν· μὴ καὶ αἰὶ σιωπήσωμεν καὶ ἀνεξόμεθα τὴν δυσφορωτάτην ταύτην ζημίαν ἐπὶ πλεῖον ἐπαγομένην κατὰ τῆς Γερασμίας μητρὸς Ἐκκλησίας; Ἀπὸ ἐννέα ἤδη μηνῶν ὁ ἀγιώτατος Ἀποστολικὸς καὶ Πατριαρχικὸς Θρόνος τοῦ Ἀδελφοθέου ἀπαρφάνισται τοῦ κανονικοῦ διαδόχου τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος μαχαρίτου Πατριάρχου Ἱεροθέου. Τὴν ἀγιοτάτην Μητέρα Ἐκκλησίαν διασπαράσσουσιν ἔριδες ἐμφύλιοι. Τὸ ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Π. Τάφου θρασύτεροι προσβάλλουσιν οἱ ἐχθροί· τὰ λογικὰ πρόβατα τῆς τοῦ Κυρίου ποιμένης καθ' ἡμέραν τῆς ὁδοῦ ἀποπλανοῦνται τῆς ἀληθείας· τῶν ἱερῶν κανόνων ἀδιάληπτοι αἱ ἀθετήσεις· τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἐκκλησίας συνεπεῖς αἱ καταπατήσεις τῶν δικαίων τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων δυσαρίθμητοι αἱ ἀρπαγαί. Ἐπιγελῶσιν οἱ πολέμιοι· σαλεύονται οἱ ὀλιγόπιστοι ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις συντρίμμασιν ἐπορχοῦνται σκιρτῶντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διῶκται· Πόθεν ταῦτα; πικρὰ ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ ταῦτοις οὐδὲν φιλαίτερον.

Ὅτε περὶ μεσοῦντα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παριπνέυσαντος σωτηρίου ἔτους ἡ ἀγιοτάτη τῶν Ἐκκλησιῶν Μήτηρ διὰ τῶν κανονικῶν Αὐτῆς καὶ νομίμων ἀντιπροσώπων ἀνήγγελεν ἡμῖν τὴν ἐν Πνεύματι ἀγίῳ τετελεσμένην

ἐπὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι ὁμόθυμον ἐκλογὴν, τότε ἐκπε-
πληγμένοι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς θείας περὶ ἡμᾶς συγκα-
ταβάσεως, πάνδημῶς ἐνώπιον Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων διε-
βεβαιωσάμεθα τὴν οὕτω τιμήσασαν ἡμᾶς Γερασμιωτάτην
Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὅτι καθωσιούμεν σύμπαντα τὸν βίον
τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς, καὶ ὅτι ἄχρις ἐσχάτης πνοῆς ἐσόμεθα
πιστὸς αὐτῆς φύλαξ καὶ ὑπέρμαχος. Ὅτε δὲ εἶδομεν ἐξε-
γειρόμενον καθ' ἡμῶν τὸν σάλον ἐκεῖνον, ὃς, ἀπὸ Κων-
σταντινουπόλεως ἀρξάμενος, πᾶσαν ἐκίνησε καθ' ἡμῶν
γλῶσσαν, προτιμῶντες ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν κατὰπαυσιν
τοῦ ταραξάντος τὴν Ἐκκλησίαν κλυδωνήν, ἐσιωπήσαμεν
ὕβριζόμενοι, ἐκωφεύσαμεν προπηλακίζόμενοι, ηὐχαρι-
στοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδικούμενοι, καὶ παύμενοι πανταχόθεν
καὶ συκοφαντούμενοι καὶ ραδιουργούμενοι, ἐγενόμεθα ὡς
ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐκλογάς. Καὶ ταῦτα, οὐχ ὅτι ἐγινώσκομεν δίκαιον τὸν
καθ' ἡμῶν ἀγῶνα, οὐδ' ὅτι συνήδειμεν ἑαυτοῖς καὶ ἰχνος
τῶν καθ' ἡμῶν διαβολῶν, οὐδ' ὅτι ἐπὶ γε βραχεῖαν στιγ-
μὴν ἐδιδτάσαμεν περὶ τῆς κανονικοῦτος τῶν ἐφ' ἡμῖν
τετελεσμένων. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθοσιωμένοι τῇ ἀγιωτάτῃ
Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ προετιμῶμεν τὸν θάνατον αὐτὸν τοῦ
σκανδαλισθῆναι ἐφ' ἡμῖν τὴν Ἐκκλησίαν· προετιμῶμεν
τὴν ἡμετέραν ἀτιμίαν τῶν ταραχῶν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
προετιμῶμεν θῦμα προσαγαγεῖν τὴν ἡμῶν μετριότητα
ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ
ιεροῦ Κοινοῦ, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Ποιμνίου. Μὴ τοι
γὰρ κρείττονες ἤμεν Ἰωῶνᾶ τοῦ προφήτου ;

Ἐντεῦθεν κακούργοις ἴσα διωκόμενοι, ἐσιγῶμεν, πολε-
μούμενοι οὐκ ἀντεπράττομεν, οὐδέ γε φωνὴν ἀφήκαμεν
διαμαρτυρίας· διὰ τί ; διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας,
διὰ τὴν καταστώρεσιν τοῦ κλυδωνος. Καὶ τίς ἂν ἡμῶν
εἴη μακαριώτερος, εἴ γε τῇ καθ' ἡμῶν ἀδικίᾳ καὶ βιαιο-

πραγία ἡ εἰρήνη ἐπεισήγετο τῇ Ἐκκλησίᾳ; Ἀλλὰ φεῦ· ποῦ ἡ εἰρήνη; ποῦ ἡ ἀγάπη; ἡ δὲ τῆς Ἐκκλησίας πρόοδος ποῦ; ποῦ δὲ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ ἡ ἀσφάλεια; ποῦ δὲ τοῦ Ποιμνίου ἡ σωτηρία; ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς πρόθυμοι πᾶσαν ἡσπασάμεθα θυσίαν; οὐδαμοῦ· δὲ τούτων οἴμοι! Οἱ ὄροι ἀθετοῦνται τῶν Πατέρων, τὸ πλήρωμα τὸ χριστεπώνυμον καθ' ἑαυτοῦ διήρηται, ἡ ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας ἡφάνισται, βία καὶ ἀρπαγμῶ καὶ δυναστεία ἐγκρατεῖς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπιχειροῦσι τινὲς γενέσθαι. Καὶ ὥς περ ὁ μέγας ὠδύρετο ποτὲ Βασίλειος· «ἀνατέτραπται τὰ τῆς» εὐσεβείας δόγματα· συγχέχυνται δὲ Ἐκκλησίας θεσμοί· «φιλαρχίαι δὲ τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον ταῖς προ-» «στασίαις ἐπιπηδῶσιν». Ἐπὶ τούτοις πῶς ἂν σιωπή-
σαιμεν;

Ἐχοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ αἰμνῆστος Πατριάρχης Ἱερό-
θεος, ὁ πρὸ ἡμῶν τὸν θρόνον ἐμπιστευμένος τοῦ Ἀδελ-
φοῦ. Ἡ ἀγιωτάτη Σιωνίτις Ἐκκλησία συνῶδα τοῖς
τεθεσπισμένοις νόμοις τοῦ Κράτους ὑπέβαλε διὰ τῆς ἀγίας
καὶ ἱερᾶς Συνόδου κατὰ λόγον τριῶν καὶ δέκα ἐκλεξίμων
ἐπὶ Πατριαρχία τῇ ὑψηλῇ ἐγκρίσει τῆς Θεοφρουρήτου
Κυβερνήσεως. Μετὰ δίμηνον ἐξέτασιν τοῦ καταλόγου
τούτου, ἀντὶ τῶν δέκα καὶ τριῶν ὀνομάτων ἐπεστράφη-
σαν διὰ τοῦ διοικητοῦ Ἱεροσολύμων Ῥαοῦφ πασσᾶ μόνᾳ
πέντε, ἐν οἷς ἦν καὶ τὰ ὀνόματα τῆς τε ὑμετ. σεβασμιότη-
τος καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος· τί ἐγένοντο οἱ ἄλλοι
ὀκτώ; ἄρα ἡ ὑμ. σεβασμιότης ἔχει ἡρεμον τὴν συνεί-
δησιν πρὸς τὴν ἐρώτησιν ταύτην; ὀκτὼ ἀδελφοί, οἱ μὲν
ἀρχιερεῖς, οἱ δὲ μέλη τελοῦντες τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς
Συνόδου καὶ ἴσως οἱ βέλτιστοι τῆς ἡμῶν εὐαγούς ἀδελφό-
τητος ἐξεκλείσθησαν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπὶ πατριαρχία
ἐκλεξίμων διὰ τίνα λόγον; πάντως ὅτι οὐκ ἔχαιρον τοῦ
βασιλείου Κράτους τὴν ἐμπιστοσύνην· ἀλλὰ ποίας ἀπο-

λαύει τότε ἐμπιστοσύνης ἢ τιμῆς παρὰ τῇ θεοσυντηρήτῳ κραταιᾷ Κυβερνήσει Σύνοδος, ἧς περ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία (ὅκτῳ γὰρ εἰσὶν οἱ ἐκβεβλημένοι) οὕτως ἀριδῆλως ἀπέριππας; Ἡλίκης δ' ἄρ' ἐνοχῆς ἀπέναντι τῆς ἱερᾶς ταύτης Συνόδου, ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν ὑπεύθυνοι οἱ ὅπωςδὴ ποτ' οὖν συντελέσαντες ὥστε τηλικαύτην ἐξενεχθῆναι ψῆφον ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἀδελφότητος; ἄρα καὶ πρὸς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡρεμον ἔχει τὴν συνειδήσιν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης; Ἡμεῖς γε ἀπὸ καρδίας τοῦτο καὶ ποθεῦμεν καὶ εὐχόμεθα. Ἀλλ' ἡ ὑμ. σεβασμιότης φέρουσα πᾶν τὸ κῦρος ἐπιτρόπου τοῦ παναγίου Τάφου, ἐν φιλίαις σχέσεσιν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατελοῦσα πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους ἀφ' ὧν ἐξήρτητο ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὀνομάτων ἢ ἡ ἐγκρισίς, καθῆκον ἔχουσα ἐργασθῆναι παντὶ σθένει πρὸς ἐπιστροφὴν ἀθίκτου τοῦ κατάλογου, καὶ ἡδύνατο καὶ ὠφείλει ἀγωνισθῆναι κατὰ τῆς ἀπορρίψεως τοσούτων ἀδελφῶν (εἰμὴ γέ τις αὐτῶν ἦν ὀλέθριος) καὶ ἀπαιτηθῆσεται ποτε λόγον περὶ τε τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὅκτῳ ἀδελφῶν, καὶ περὶ ἧς ἐπεδείξατο ἐν τούτῳ διαγωγῆς· ἀλλὰ προῦμεν προσωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεξίμων ἀπὸ τριῶν καὶ δέκα εἰς μόνον πέντε περιορισθέντα ἀνεκοινώθησαν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ ἐγκεκριμένα πάντα δι' αὐτοκρατορικοῦ ἱραδὲ, ἐπιτάσσοντος ἀναδειχθῆναι Πατριάρχην ἓνα ἐκ τῶν πέντε. Τούτων εἷς ἦν καὶ ὁ πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Δοσίθεος. Ἀλλ' ὁ ἐξοχώτατος διοικητὴς Ἱεροσολύμων Ῥαοῦφ Πασσᾶς ἅμα τὸν κατάλογον ἀνακοινώσας ἀπήτησε καὶ τὴν παραίτησιν τῆς αὐτοῦ πανοσιότητος ἐπιμόνως καὶ δυναστικῶς, ἀπειλῶν ἄλλως ἀναβαλεῖν τὴν ἐκλογὴν. Κατ' ἀγαθὴν μὲν τοι συγχυρίαν ὁ πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Δοσίθεος, διαθέρμῳ πεθῶν ἀπαλλαγῆναι πάσης πιθανότητος τῆς ἐπὶ πατριαρχείᾳ ἐκλογῆς, ἔσπευσε

συμμορφωθῆναι τῇ ἄλλως ἀτόπῳ καὶ βιαίᾳ ἀπαιτήσῃ τοῦ διοικητοῦ. Ἐκ τῶν πέντε ἄρα ἐκλεξιμῶν ἐναπελήφθησαν μόνοι τέσσαρες ἥτοι ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ὁ μητροπολίτης Πτολεμαῖδος Ἀγάπιος, ὁ μέγας ἀρχιδιάκονος Φώτιος καὶ ἡ ἡμῶν μετριότης. Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων, τῶν δι' αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ ἐγχεκριμένων, ὥς γε ἐτηλεγράφει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης καὶ ἐδήλου ὁ διοικητής, ὠφείλεν ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐκλέξασθαι τὸν ἑαυτῆς Ποιμένα. Καὶ ἡ μὲν γενικὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις συνελθοῦσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου εἰδικοῦ Νόμου, ἀνέδειξε τρεῖς ὑποψηφίους τὸν μητροπολίτην Πτολεμαῖδος Ἀγάπιον διὰ ψήφων ἑξ, τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα διὰ ψήφων ἑνδεκα καὶ τὴν ἐμὴν μετριότητα διὰ ψήφων εἰκοσιν· αὐθημερόν δὲ ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος συνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ Πανίερου Ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως κατενώπιον ἀπειραρίθμου πλήθους χριστιανῶν, ποκαῶντος ἐως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πανάγιον ἐπικαλεσαμένη Πνεῦμα, προῦβάλετο ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ πασῶν τῶν ψήφων ἐκτὸς μιᾶς ὡς πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης τὴν ἡμῶν μετριότητα.

Χαίρουσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τοῖς τετελεσμένοις καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν πεπληρωμένη, ἀνήγγειλε τὴν ἐκλογὴν ταύτην πᾶσι τοῖς τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Παλαιστίνης, ἡγουμένοις, ἐξάρχουσιν καὶ ἐπιτρόποις τοῦ Παναγ. Τάφου, καὶ δὴ καὶ τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι, παρ' ἧς ἡτέτο πρόθυμον ἐνέργειαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βερατίου· ἀλλὰ ἄλλως ἔδοξε τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι, ἥ περ οὐκ οἶδαμεν τί παθοῦσα ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκλογῇ, τὴν προτέραν περὶ ἡμᾶς ἀγάπην εἰς μῖσος μετέηλλαξε καὶ τοσοῦτον τῆς ἡμῶν κατεξάνεστη μετριότητος, ὥστε καὶ ἀνατρέψαι θεμιτοῖς τε καὶ ἀθεμίτοις τὴν ἐφ' ἡμῶν ἱεράν

ἐκκλησιαστικὴν πράξιν. Ἐπὶ τούτῳ τὸ πολεμικὸν ἐκεῖνο συνεκίνητο καθ' ἡμῶν στίφος, ἐπὶ τούτῳ πᾶσα πόλις καὶ κώμη καὶ ἐσχατιαὶ πᾶσαι πλήρεις τῶν καθ' ἡμῶν ἦσαν διαβολῶν. Αἱ ἐφημερίδες μόλις ἐπήρχουν διαδίδουσαι πανταχοῦ παμπληθῆ ἄρθρα κατὰ τε τοῦ ἐκλεγμένου καὶ κατὰ τῶν ἐκλεζάντων. Ἄνθρωποι λεγόμενοι τῆς Ἐκκλησίας λειτουργοὶ περιήρχοντο τὰ μέγαρά τῶν ἰσχυρῶν κατασυκοφαντοῦντες τὴν ἡμῶν ἐλαχιστότητα καὶ τηλεγραφήματα συχνὰ ἐζήτουν διαμαρτυρήσεις νῦν μὲν παρὰ τοῦ κλήρου, νῦν δὲ παρὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ τούτου μὲν οὐκ ἔτυχεν ὁλοσχερῶς ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ἅτε μόνης μιᾶς ἐπισταλείσης διαμαρτυρίας, καὶ ταύτης παρὰ Φωτίου ὑπογεγραμμένης, τοῦ μεγάλου ἀρχιδιακόνου. Ἀλλὰ κατηγορίαι ἐπὶ κατηγορίαις, διαβολαὶ ἐπὶ διαβολαῖς, συκοφανταί ἐπὶ συκοφανταῖς ἐπιμόνων ἐπαγλαμιζόμεναι, ἀδρῶς ὑποστηριζόμεναι, διὰ τολῶν στομάτων διαλαλούμεναι παρέστησαν τὴν μὲν ἡμῶν μετριότητα ἐξώλη καὶ προώλη, κακούργων κορυφῇ, βδέλυγμα ἐρημώσεως, τὴν δὲ ἐκλογὴν παράνομον.

Καὶ ὅμως, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σκυθοπόλεως, ποῖαι ἦσαν αἱ καθ' ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐκλογῆς ἀληθεῖς καὶ νόμιμοι κατηγορίαι; ὅτι οὐκ ἔχομεν ὑπερβάντες τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος; ἀλλ' ἡ ἐκλεξαμένη ἡμᾶς ἀγιωτάτη Ἐκκλησία, ἀλλ' ἡ κραταιὰ Κυβέρνησις καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἄναξ, ὁ εὐδοκήσας συγκαταλέξει ἡμᾶς ἄκρα εὐμενεία μετὰ ἐγκεκριμένων ἐκλεξίμων οὐ ᾗδεισαν τὴν ἡμῶν νεότητα; ἀλλ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν περιπετείαις δεινοτάταις ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀναβάντες τοῦ ἀδελφοθέου αἰοίδιμοι πατέρες, οἱ Γερμανοί, οἱ Χρῦσανθοι οἱ Δοσίθεοι, γέροντες ἄρα ἐνεπιστεύθησαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἕκαστος διηύθυναν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν; ἀλλ' οἱ ἱεροὶ τῆς Ἐκκλησίας κανόνες, οἱ μὴδ' ἓνα τῶν ἐκκλη-

σιαστικῶν βαθμῶν ἀπαγορεύοντες τοῖς ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη γεγονόσιν « ὁ γὰρ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐβαπτίσθη καὶ ἤρξατο διδάσκειν » παράνομοι νῦν ἐπὶ τῇ ἡμῶν ἐκλογῇ κηρυχθῆσονται ;

Κατανόησαν ἄρα οἱ πολέμιοι, ὅτι ἄχρηστον ἦν τὸ ὄπλον τοῦτο, καὶ κατέχεαν ἡμῶν μυρίας λοιπὸν ὕβρεις, μυρίας συκοφαντίας, αἰσχροὺς, ἄτιμος, ἀχάριστος, κλέπτῃς, ἀρχολίπαρος, ἦσαν τὰ καθ' ἡμῶν προχειρότατα ἐπίθετα. Ἀλλὰ σεβασμιώτατε μητροπολίτα Σκυθοπόλεως, ποίαν ἀλήθειαν εἶχον αἱ κατηγορίαι αὗται; ὅτε συνειργαζόμεθα μετὰ τῆς ὑμ. Σεβασμιότητος ποῦ ἦν ἡ αἰσχροσύνη; ὅτε μετ' αὐτῆς συνεβιοῦμεν ποῦ ἦν ἡ ἀτιμία; ἡ δὲ ἀχαριστία ποῦ; ὅτε ἡ ὑμ. Σεβασμιότης προῦχειρίζετο ἀρχιεπίσκοπος Φιλαδελφείας, ὅτε προὐβιβάζετο ἐπὶ τὴν μητρόπολιν Σκυθοπόλεως, τότε ἐν μερίδι Ἰουδα ἐτιθεμεθα παρ' Αὐτῆς; πότε δὲ ἐγενόμεθα καὶ κλοπῆς ἔνοχοι; μὴ μέχρι τῆς ἡμετέρας ἐκλογῆς οὐκ ἀπηλαύομεν παρ' Αὐτῆς καὶ ἐπαίνων καὶ ἐγκομιῶν; ὅτε δὲ ὑπεχωροῦμεν πρόθυμοι πρὸς αὐξήσιν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τότε ἀρχολιπαρίας ἐγραφόμεθα; ἡ ἔπειτα ἠνεώγεισαν τῶν περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸν πρῶτον φιλούμενον, τιμώμενον, ἐπαινούμενον, εἶδον, ὦ! τοῦ θαύματος! κακίας ἄβυσσον, ἄνδρα ἐξώλης καὶ προώλης, ἐρημώσεως βδέλυγμα; ποίαν ἀποδείξιν τῶν κατηγοριῶν τούτων ἔχει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης; κἀνταῦθα οὖν ὀλισθηρὸν ἦν τὸ ἔδαφος. Ἄρα καὶ ἐπ' ἀσεβείᾳ ἔδει κατηγορηθῆναι τὸν ἐκλελεγμένον, τὸν διὰ τὴν ἐκλογὴν τέρας γενόμενον ἀποφώλιον.

Τοῦ Ῥενὰν τὰς ιδέας ἀσπάζεται, ἐβόων οἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ ὅμως, Σεβασμιώτατε μητροπολίτα Σκυθοπόλεως, ὅτε συνελειτουργεῖτε μεθ' ἡμῶν, ὅτε ἐπε-

χροτεῖτε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ εἰς πρεσβύτερον προαγωγῇ, τότε ποῦ ἦν ἡ ἀσέβεια; ποῦ ἦν ὁ ὀπαδὸς τοῦ Ῥενᾶν Φώτιος; κατηγορήθημεν ὡς ἄτιμοι καὶ αἰσχροὶ, ἐπειδὴ δῆθεν ἐφοιτῶμεν ἐν οἴκοις παντὸς μώμου ὑπερτέροις· ἀλλ' ἂν ἡμεῖς ἀτίμου ἐπὶ τούτῳ καὶ αἰσχροῦ δίκην ὀφλισκάνωμεν, ἡ ὑμ. Σεβασμιότης ἡ πρὸ ἡμῶν καὶ μεθ' ἡμῶν ὡς συγγενῆς μετὰ τῶν τιμιωτάτων ἐκείνων οἴκων σχετιζόμενοι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ τέτασθαι μοίρα; Καὶ οἱ τάφοι ἀνεσκαλεύθησαν τῶν τεθνεώτων καὶ τὰ ὀστέα ἐξετάφησαν τῶν ἐν Κω. κεκοιμημένων καὶ ἐξετοξεύθησαν κατὰ τῆς ποτνίας μητρός, τῆς εἰς φῶς ἡμᾶς ἐνεγκομένης ὕβρεις ἀγοραῖαι καὶ οὐτιδανοὶ συκοφανταί, ὧν ἦν μὲν καθαρὰ καὶ ἄσπιλος ἡ ἀγνὴ καὶ ἀγία ἐκείνης ψυχῇ, οὐδέποτε δ' ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν ἱκανὴν τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα· ἀλλ' ὁ Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτῇ ἐπὶ τούτῳ. Ἐὰν ἡμεῖς ἤμεν ὁ ἐχθρὸς, τί ἐβλαπταν ἡμᾶς οἱ νεκροὶ; Ἐὰν καθ' ἡμῶν ἦν ὁ πόλεμος, τί ἐζητεῖτε ἐν τοῖς τάφοις; Ἡ γὰρ μόνη ἐκθάπτει τὰ πτώματα καὶ κατορχειται ἐν ταῖς σαρκὶν αὐτῶν· οὐκ ἐπειθόμεθα δ' ἄχρι τούτου, Σεβασμιότατε Μητρολῖτα Σχυλοπόλεως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δοξομανία ἑαυτὸν παραδοὺς καὶ τῶν θηρίων καθίσταται θηριωδέστερος. Ἡμεῖς πρὸς ταῦτα οὐκ ἀντιπροβαλλόμεθα ἀπολογία, οὐκ ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρχαίαν ἀγάπην, οὐκ ἀντιτάσσομεν κατηγορίας βεβαίας καὶ εὐαποδείκτους, οὐ μαρτυρούμεθα τοὺς ἀνθρώπους· τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα καὶ παρ' Αὐτοῦ ἐξαιτούμεθα θερμῶς οὐχὶ τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν συγχώρησιν, ἀλλὰ τὴν ἔλεον ὑπὲρ τῶν ἀτομικῶς Ἡμᾶς ἀδικησάντων. Δεδιδαγμένοι γὰρ παρὰ τῶν πατέρων, ὅτι «οὐ τὸ παθεῖν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀλγεῖνόν, ἀλλὰ τὸ μὴ εὐαθλῆσαι αὐτῇ δυσφορώτατον,» τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς καθ' ἡμῶν ἀδικήμασιν, ὅσον οὐδὲν ἡγούμεθα μακαριώτερον τοῦ ἀδικεῖσθαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ὁ καθ' ἡμῶν δεινὸς οὗτος πόλεμος ἐξημίωσε καιρῶς τὸ ἱερὸν κοινόν, καὶ αἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα τὸν ἡμέτερον διώκοντες ὄλεθρον, ἔλαθον ἐνουβρίσαντες αὐτὴν τὴν πάντων Μητέρα καὶ τιθαίνον Ἐκκλησίαν. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ τὰ ὄργανα αὐτῶν κατήντλουν τὸν ἄντλον τῆς καρδίας αὐτῶν κατὰ τῆς ἡμῶν κεφαλῆς αὐτῇ ἡ ὑμ. Σεβασμιότης ἠγωνίζετο παντὶ σθένει ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτυχεῖν, ὥστε τὴν κανονικῶς τετελεσμένην ἐκλογὴν μὴ τυχεῖν τοῦ ὑψηλοῦ Κυβερνητικοῦ κύρους· κεκτημένη δὲ πιστὸν συνεργάτην καὶ σύμβουλον Φώτιον τὸν Ἀρχιδιάκονον ἐνταῦθα, κατῴρθωσεν, οὐδὲν γὰρ τοῦ κακοῦ ἀκοπώτερον, ἰδεῖν πεπληρωμένον τὸν ἑαυτῆς πόθον· οὕτω διεβιβάσθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ἐξόχου ἐπ' εὐεργεσίαις ἀνδρός, τηλεγράφημα, ὅπερ οὐκ ἔσται δυστυχῶς συντηρηθὲν μετὰ τῶν πολυαρίθμων ἀγαθῶν αὐτοῦ πράξεων, καὶ δι' οὗ σαφῶς καὶ ῥητῶς ἠπειλοῦντο δι' ἐξορίων οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἁγίαν Σύνοδον, εἴπερ ἐτόλμων ἐμμεῖναι ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῆς γενομένης ἐκλογῆς. Οὕτως ἐφ' ὅλους δύο μῆνας διεβιβάζοντο αὐτοῖς ἄλλαι κρύφιαί τε καὶ φανεραὶ ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν τοῦ ἀποδέξασθαι δηλονότι προθύμως τὴν ἀκύρωσιν τῆς γενομένης ἐκλογῆς. Ἄνθρωποι δὲ μίσθαρνοι, εἴτε θέσεως ἀπώλειαν φοβούμενοι, ἢ μισθαρίου γλιχόμενοι ἀνῆρχοντο καὶ κατήρχοντο ἀκάματοι τὰς κλίμακας τῶν Πατριαρχείων καὶ τοῦ Μοναστηρίου, γῆν καὶ θάλατταν ἄνω καὶ κάτω φέροντες, ἵνα προσήλυτον ἓναν ποιήσωνται, ἵνα τὰς τάξεις τῶν καθ' ἡμῶν πληθύνωσι συνομνούντων· οὕτως ἐμνηδνίζοντο αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐν Βασιλεουσύῃ ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, αἱ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, πρὸς δὲ τὴν ἐνταῦθα ἁγίαν Σύνοδον ἔγραφε φανερῶς ἀπειλοῦσα ἡ

ὕμ. Σεβασμιότης, ὅτι «ἐὰν μὴ ἄρῃσι τὴν πέτραν τοῦ σκαν-
»δάλου αὐταὶ αἱ χεῖρες τῶν ἀναστηλωσάντων αὐτήν, τότε
»ἐνσκήψουσι κατὰ τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος κακὰ χεῖρῳ τῶν
»τότε καὶ σπουδαιότερα.»

Μετὰ τηλικαύτας καὶ τοσαύτας ἀπειλάς, μετὰ δίμνηνον
προπαρασκευὴν καὶ ἐργασίαν ὑπουλόν τε καὶ φανεράν, ὁ
Διοικητὴς Ἱεροσολύμων Ῥαοῦφ Πασσᾶς ἀνεκοίνωσε τέ-
λος τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν,
ἔχουσαν περίπου ὡς ἐξῆς: «τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιμαν.
»Φωτίου μὴ συναδούσης πρὸς τὸν εἰδικὸν τοῦ Κράτους
»νόμον, διατάσσεται ἡ Σύνοδος προβῆναι εἰς ἐκλογὴν δευ-
»τέραν.» ἄλλὰ πότε ἀνεκοίνωσεν αὐτήν; ἀφ' οὗ πρῶτον
προσεκάλεσεν ἐπιμόνως μόνον τὸν Σεβασμιότατον Τοπο-
τηρητὴν εἰς ἀκρόασιν ὅλως μυστικῇ. Ἐφεξῆς δὲ (μετὰ
μίαν ἢ δύο ἡμέρας) συνελθούσα ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος
ἀκούσασα τὸ ἐπίταγμα τὸ Κυβερνητικόν, ἐδήλωσεν, ὅτι
ἀποδέχεται αὐτό, καὶ παρὰ τὰς ἐνστάσεις τινῶν, ἐφ' ᾧ
καὶ πρακτικὸν οὐκ ἐγένετο, προσέβη εἰς σύνταξιν νέου κα-
ναλόγου νέων ἐκλεξιμῶν.

Ἐπιτρεψάτω νῦν ἡμῖν ἡ ὕμ. Σεβασμιότης τὰς ἐρωτή-
σεις ταύτας διατί ἡ ὕμ. Σεβασμιότης τὸ μὲν πρῶτον ἐδό-
ξαζε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῖς τετελεσμένοις καὶ ἰκέτευεν αὐ-
τὸν ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, εἶτα δὲ τὴν ὑπο-
στήριξιν τῆς ἐκλογῆς ἐκήρυσσεν ἔργον ἀντικείμενον τῆς
συνειδήσει αὐτῆς; Ἐπέτρεπεν αὐτῇ ἡ συνειδήσις ἀντὶ τού-
του ταραῖσαι τὴν Ἐκκλησίαν; Διατί ἡ ὕμ. Σεβασμιότης
τρὶς δεξαμένη συνοδικὴν ἐντολήν, τρὶς παρέβη τὴν ἐντο-
λὴν ταύτην καὶ ποικίλλαις προφάσεσιν ὑπεξέφυγε τὴν ἐκ-
πλήρωσιν αὐτῆς, ἥτοι τὸ διαψεῦσαι διὰ τῆς υπογραφῆς
αὐτῆς τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν
δημοσιευθέντα; Ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ τὰ καθήκοντα
τῆς συνειδήσεως οὐχ' ὑπηγόρευον τούναντίον; διατί τὸ

παράσημον, ὅπερ ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐδαφιλεύθη αὐτοκρατορικῇ εὐμενείᾳ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Τοποτηρητῇ, οὕτω ἐπεδόθη αὐτῷ εἰσέτι; ἀνεχάλεσεν ἄρα ἡ κραταιὰ κυβέρνησις τὴν τιμὴν ταύτην; διατί ὁ διοικητὴς ἐκάλεσε τὸν αὐτὸν Σεβασμιώτατον Τοποτηρητὴν εἰς ἀκρόασιν ὅλως μυστικὴν, ἐπιμείνας, ἵνα μείδ' εἰς παρῇ ἄλλος; Ἐδωκεν ἄρα αὐτῷ μυστικὰς ὁδηγίας καὶ ποίας; Ἐπὶ τίνι ἄρα λόγῳ ἡ ὑψ. Κυβέρνησις τὸν μὲν κατάλογον τῶν ἐκλεξιμῶν δι' Αὐτοκρατορικῆς ἐτίμησε κατακυρώσεως, ὥς γε ἐτηλεγράφησεν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, τὴν δὲ ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς οὐ περιέβαλε διὰ τοῦ αὐτοῦ κύρους; ἡ πρᾶξις αὕτη ἦν ἄρα ἥττονος σπουδαιότητος ἀξία; διατί ἡ μὲν ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν Νόμον, τὴν δ' ἀκύρωσιν ἐδέξατο μόνη ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, τῶν μὲν διαμαρτυρομένων, τῶν δὲ κρατουμένων, μὴδ' ἐν κοινοποιήσασα μὴδὲ συγκαλέσασα τὴν γενικὴν ἐκλογικὴν Συνέλευσιν; Διατί ὁ Μητροπολίτης Βηθλεὲμ Ἀνθιμος πρὸς τινὰ τῶν συνοδικῶν παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἀκυρώσεως ἔσται ἐξουθένωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπήντησε διὰ τῶν δε τῶν λέξεων; «Ἡμεῖς εἴμεθα »οἱ καθ' αὐτὸ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας· ἂν οὐ λοιπὸν ἡμεῖς δεχόμεθα τὴν ἀκύρωσιν, πρέπει καὶ σεῖς νὰ τὴν δεχθῆτε.» διατί ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητὴς μετακαλασάμενος ἡμᾶς συνεδριαζούσης ἐτι τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐδήλωσεν ἡμῖν, ὅτι «Ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει τὴν »ἐκλογὴν καὶ τί νὰ κάμωμεν· ἂν εἴχαμεν τουφέκια, κα- »λόν· μὰ τώρα ποῦ δὲν ἔχομεν τουφέκια, πρέπει νὰ δε- »χθῶμεν τὴν ἀκύρωσιν, ἂν οὐ ἔτι θέλει ὁ Παπ' Ἀλῆς;» διατί ἐπιμόνως ἡρνήθη δηλῶσαι ἡμῖν δι' ἐγγράφου τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου; Διατί οὐκ ἀπήντησε πρὸς ἡμέτερον ἐγγραφον, δι' οὗ ὑπεδεικνύομεν τὸ τότε πρακτέον;

Ἡ ὑμ. Σεβασμιότης δύναται μὲν ἴσως μηδὲν ἀπαντῆσαι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας· ἀλλὰ τὰ κρυπτογραφηκὰ τηλεγραφήματα, ἅπερ ἀδιάλειπτα ἐπέστελλε Φωτίῳ τῷ Ἀρχidiaκόνῳ τί ἐσκόπουν; ἀλλ' αἱ διὰ συμβολικῶν τετραγώνων κρυπτογραφικαὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαὶ ποῖον ἐπραγματεύοντο θέμα; δοθήτωσαν ταῦτα εἰς φῶς καὶ κηρυχθήσεται· ἀθῶα ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ἐὰν μὴ ἔνοχον αὐτὴν μαρτυρήσωσιν. Ἐχει ἄρα ἐπὶ τούτοις ἡρεμεῖν τὴν συνείδησιν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης καὶ δονήσεται ἄρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀφύκτῳ μὴ φοβηθῆναι «τὸν κριτὴν, ὃς πάντας ἀπολεῖ τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος;»

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σκυθοπόλεως! Ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐν νόμιμον ὑπολάβωμεν αὐτήν, ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἐβλάψεν· ἥτε γὰρ πᾶσα Ἐκκλησία ἀνομολογεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ὑμ. Σεβασμιότης πέποιθέ τε καὶ εἰδέν, ὅτι ἡμεῖς διαμαρτυρόμενοι συγκαταλέγμεθα μετὰ τῶν ἐκλεξίμων, ἄκοντες συνηριθμίσθημεν μετὰ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, καὶ ἀποδεσπιτοῦντες ὑπέστημεν τὴν ἐκλογὴν· μόλις δ' ὅτε κατείδομεν τὴν τοσαύτην ἐφ' ἡμῖν συμφωνίαν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, μόλις τότε, καίτοι σφόδρα ἐθαυμάζομεν καὶ διηποροῦμεν τίποτε πρὸς ἡμᾶς πεπόνθασιν οἱ Πατέρες, καὶ πόθεν τοσοῦτον ἡττῶνται καὶ τῆς ἡμῶν βραχύτητος τῆς μικρᾶς καὶ ὀλίγης, ἐκλίναμεν ὁμῶς τὸν αὐχένα τὴν ὁμοφωνίαν τὴν κοινὴν δεῖγμα θείας ὑπολαβόντες βουλῆς. Πάντες δὲ οἱ ἐν τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἀδελφοὶ δύνανται ἀνομολογήσαι, ὅτι, ὥσπερ ἄκοντες ἐξελέγημεν, οὕτω χαίροντες ἠκούσαμεν τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν· καὶ δικαίως ἄρα ἐκφωνήσαιμεν ἂν καὶ ἡμεῖς πρὸς τε τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς ἐργασθέντας ἐπὶ τῇ ἀκυρώσει ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκεῖνα τοῦ οὐρανοφάντορος πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην· «μικρὰ σου τὰ τῆς παρούσης τύχης ἀνδραγαθήματα καὶ φαῦλα

τὰ τῆς ἀριστεάς, ἧς αὐτὸς ἠρίστευσας καθ' ἡμῶν· οὐχὶ δὲ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ καθ' ἐαυτοῦ.»

Ἀλλὰ μὴ σκεπτοῦντες τὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον ἄτομον μηδὲ τὴν γενομένην ἡμῖν διὰ τῆς ἀκυρώσεως εὐεργεσίαν, ἀφορῶντες δὲ πρὸς τὴν ζημίαν, ἣν ὁ καθ' ἡμῶν πόλεμος ἐπήγαγε κατὰ τῆς γερασμίας Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐκτιμῶντες τὰς συνεπείας τοῦ εἰκτροῦ τούτου πραξικοπήματος, οὐ δυνάμεθα μὴ στενάζειν μηδ' ὀδύρεσθαι ἐπὶ τῇ μεγίστῃ ταύτῃ τῶν κακῶν συμφορᾷ· τὸ ἀξίωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐξουθενῶται· δύο ἱερῶν συνόδων αἱ κανονικαὶ πράξεις πεπάττηνται· ἡ Ἐκκλησία πρὸς ἐαυτὴν δοκεῖ ἀντιφάσκουσα· τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἠθέτηται. Καὶ πρὸς τί ταῦτα πάντα; Ἵνα ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ἡ κατὰ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα πέτρα τοῦ σκανδάλου· ἀλλ' ἦν ἄρα τὸ κατόρθωμα τοσαύτης ἀπωλείας ἀντάξιον; τοσαύτης ἀνομίας ἴσον; τοσούτων κακῶν ἀντίρροπον; Εἶεν

Ὅπως δὲ ποτε ἡ πέτρα αὕτη τοῦ Σκανδάλου ἦρται ἐκ τοῦ μέσου καὶ Φῶτιος ὁ Εὐηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐκ ποδῶν ἐγένετο· ἀλλ' ἀπήλλαχται καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς ἐπὶ παρανομία δίκης, ἣν κατ' αὐτῆς ἐγράψαντο οἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα; οὐδαμῶς· ἀλλ' ὑποκύψασα τῇ ἐντέχνῳ παρεσκευασμένῃ βίᾳ, ἐκτραπείσα τῆς Βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς νομιμότητος καὶ συνεπείας, ἀκυρώσασα τὴν ἐαυτῆς πρᾶξιν καὶ ἀναγκασθεῖσα ἄρα μὴ σέβειν ἐαυτὴν ἐξ ἀτοπίας λοιπὸν ἐπ' ἀτοπίαν φέρεται καὶ ἐπὶ τὸν βυθὸν τῆς ἀντικανονικότητος ὁρμῇ ἀκατασχέτῳ ὑποσύρεται· ὄντως συνετάχθη νέος κατάλογος ἐκλεξίμων, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ; τοῖς ἀποῦσιν ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν οὐδὲν ἡγγέλθη, οὐδὲ πρόσκλησις ἐπεστάλη. Καὶ ὅμως ὁ νόμος ὁ πολιτικὸς ρήτῳ ἐπιβάλλει διὰ τοῦ πέμπτου ἀρθροῦ τὸ προσκαλεῖσθαι τοὺς ἀπόντας ἀρχιερεῖς πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου. Εἰς τῶν ἀπόντων ἱερωτάτων

Ἀρχιερέων μετὰ δύο ἄλλων ἐκλογέων ἐκρατήθησαν ἐν Βασιλευούσῃ, ἵνα μὴ συμμετάσχῃ τῆς ἐκλογῆς· καὶ ὁμῶς οἱ κανόνες οἱ ἱεροὶ οὐ μόνον οὐκ ἐπιτρέπουσι τὴν βίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ θεσπίζουσι πάντας τοὺς Ἐπισκόπους ὁμοψήφους ἐν τῇ ἐκλογῇ γενέσθαι. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὀρθοδόξου Πληρώματος ἀπῆσαν πάντες· δύο δὲ οἱ τρεῖς ἀντιπροσωπεύθησαν διὰ τῶν ἱερέων τῆς ἀγίας Πόλεως· καὶ ὁμῶς τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ νόμου σαφῶς ἀντίκειται πρὸς ταῦτα.

Κατηρτίσθη τέλος ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεξίμων· ἀλλὰ ποῖα τὰ ὀνόματα τὰ συγκροτοῦντα αὐτόν; Ἐκτὸς δύο ἀρχιερατικῶν προσώπων, ὄντως ἀξίων τοῦ καταλαβεῖν τὸν θρόνον, πάντες οἱ ἄλλοι ἐκλέξιμοι αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀνομολογοῦσιν ἀπεστερημένους παντὸς πλεονεκτήματος, ἀπαιτουμένου ἐπ' ἔργου, τοσοῦτον σπουδαῖον. Ἡ ὑμ. Σεβασμιότης καὶ φέρουσα ἐπὶ τοιαύτῃ ἐπιτηθείᾳ ἀντιπάλων ἐκλογῇ, ἐνδόμυχον ὁμῶς αἰσθάνεται τὴν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ καταλόγῳ· τί δὲ γενήσεται, ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ καταλόγου καὶ τὰ δύο ἐκεῖνα ἀρχιερατικὰ ὀνόματα; οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνὴρ ἀνάξιος καθ' ἑαυτόν, ἀνὴρ, παρ' οὗ ἡ Ἐκκλησία πολλὰ μὲν ὀφείλει φοβεῖσθαι, μὴδ' ἐν δ' ἐλπίζειν; οἶαν εὐθύνην ἀνέλαβον οἱ μετὰ τῆς ὑμ. Σεβασμιότητος τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέψαντες ἀτοπήματα! Πλὴν ἀλλὰ καὶ μεθ' ἀπάσας ταύτας τὰς παρανομίας ἐβασίλευσεν ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; ἐλευθερώθη αὕτη τῶν ἀλγεινῶν συμφορῶν; ἀπεκατέστη ἡ τάξις; ἐπῆλθεν ἡ ἀγάπη; ἐξησφαλίσθη τὸ δίκαιον; προστατεύονται τὰ διακαιώματα; Πολλοῦγε καὶ δεῖ.

Ἀπὸ τῆς σ'. Δεκεμβρίου μέχρι τῆς σήμερον τρεῖς περὶ τοῦ παρῆλθον μῆνες· ὁ νέος μὲν τοι κατάλογος οὐδ' ἐπεστράφη. Πατριάρχης, ἔστω καὶ παράνομος, οὐκ ἐξελέγη· καθημέραν αὖξεται ἡ διχόνοια· μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου

κρατοῦνται ἐν βασιλευούσῃ· τὰ δικαιώματα τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων ἐν πρὸς ἐν πολεμῆται, καταπατῆται καὶ ἀφανίζονται. Οἱ λαοὶ καθ' ἑκατοντάδας ἀποπλανῶνται ὑπὸ τῶν προσηλυτιστῶν· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεσπόζει ἡ βία, βασιλεύει ἡ ἀταξία, ἀνάπτει ἡ φιλοδοξία, καί, κατ' ἀλήθειαν, δικαίως ἀναμιμνησκόμεθα τῶν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ῥημάτων «πρόσθες αὐτοῖς καὶ ἀμύχανόν τινα νόσον δοξομανίας, ὥστε, τῆς νεῶς εἰς βυθὸν φερομένης, τοὺς ἐπιβάτας ἀλλήλοις τῆς τῶν προτείων ἐρίδος μὴ ὑφίστασθαι! Ἐπὶ τούτοις, τίς κἂν ἀπὸ πέτρας ἢ καὶ δρυὸς οὐκ ἂν στενάζειεν, οὐκ ἂν θρηνήσειεν; τίς εἶγε χριστιανὸν ἑαυτὸν λογίζεται, ἀνεπάγη τὴν δυσφορωτάτην ταύτην ζημίαν ἐπὶ πλείον ἐπαγομένην κατὰ τῆς ἐκκλησίας; Διὰ ταῦτα ἐλύσαμεν τὴν σιωπὴν καὶ καθήκον ἐλογισάμεθα ἡμέτερον ῥῆξαι φωνὴν ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας Ἐκκλησίας. Πεποιθάμεν, ὅτι ἂν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης εὐδοχῇσῃ παραιτησασθαι τὸν ὀλέθριον τοῦτον πόλεμον καὶ νουθετῆσαι τοὺς περὶ αὐτῶν ἀποστῆναι τῶν ἐρίδων, παύσεται καὶ ὁ τοσοῦτος τῶν κακῶν κλύδων. Καὶ διὰ ταῦτα οὐκ ἐδιστάσαμεν πρὸς αὐτὴν ἀποταθῆναι καὶ τῶν συμφορῶν αἰτήσασθαι τὴν ἀναστολήν.

Τίني δικαίῳ ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἐπὶ ἐννέα ἤδη μακροῦς μῆνας ἐπιτρέπει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης ταραττεσθαι τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἐκκλησίαν τὴν γαλουχήσασαν ἡμᾶς καὶ τὴν θρέψασαν καὶ ἄχρι τῆς παρούσης περιωπῆς ἡμᾶς ἀναγαγούσα; οὐδὲν χριστιανικὸν παράγγελμα ἐπιτρέπει τοῦτο· τίني δικαίῳ ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἀγωνίζονται οἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα βία καὶ ἄρπαγῃ καταλαβεῖν τὸν θρόνον τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς οὕτω σαφῶς καὶ ἀριδῆλως ἐκφρασάσης τὴν ἑαυτῆς θέλησιν; Πᾶς ἀνὴρ τίμιος οὐκ ἂν ἐπραττεν οὕτω. Τίني δικαίῳ ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἐπιχειροῦσι δεσμεῦσαι τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλη-

σίας; πῶς γὰρ ἄλλως ὀνομάσειεν ἂν τις τὴν κράτησιν τῶν ἀδελφῶν, καταστῆσαι αὐτὴν αὐτόχρημα; αὐτοχειρίαν γὰρ ἀντικρυς ὑπολαμβάνομεν πῇ ἀναίρεσιν τῶν ἰδίων ἀποφάσεων, καὶ παραστῆσαι αὐτὴν δούλην ἄβουλον, νευρόσπαστον ἑτεροκίνητον; οὐδ' οἱ μέγιστοι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας τελικούτων κατετόλμησάν. Ἄλλ' ἡμῖν μὲν εὐδηλον, ὅτι οὐδεμία τῶν πράξεων τῆς ἀγίας καὶ ἱεῤῥας Συνόδου ὑπὸ τηλικαύτης τηχούσης βίᾳ καὶ παρανομίᾳ δοκεῖ ἀποδεκτῇ· οἱ δὲ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα πεισθήτωσαν τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δὲ ἑαυτῶν πεισθήτωσαν. Ἐνθυμηθήτωσαν τὸ τοῦ βίου μάταιον «καὶ ὥς οὐδὲν πιστὸν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ πάγιον.» Ἐνθυμηθήτωσαν, ὅτι «εἰ τις ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσιν χρησάμενος δι' αὐτῶν ἐγκρατῆς Ἐκκλησίας γίνεται, τοῦτον καθαιρεῖσθαι καὶ ἀφοριεῖσθαι καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ πάντας» θεσπίσει ἡ Γερασίμια Μήτηρ Ἐκκλησία· ἐνθυμηθήτωσαν, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ τῆς Σωτήριδος Ἐκκλησίας οὐδὲν φέρεται παράδειγμα τῶν νῦν διαπραττομένων ἐκτὸς μόνης τῆς ἐκθρονίσσεως τοῦ μακαρίου Λαζάρου ὑπὸ Γερασίμου τοῦ παρανόμου. Ἀναμνησθήτωσαν ὁμως καὶ οἷον εἴληφεν οἰκτρὸν τέλος ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐπιβήτωρ καὶ φοβηθήτωσαν μὴ ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης ὑπὲρ ἧς ὁμοία διεπράχθησαν τοῖς ἔργοις ἐκεῖνου, λάχῃ καὶ τῆς αὐτῆς δυστυχοῦς προσωνομίας, ἥσπερ ἡξιώθη καχεῖνος. Ἡμεῖς γε ἀπευχόμεθα τοῦτο καὶ δεόμεθα ἐνθέρμως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας καὶ φιλανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ ἐπὶ τοσοῦτον σκληρηθῶσιν αἱ καρδίαι τῶν περὶ αὐτήν, ὥστε μετὰ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον παράνομον ἀναστηλωθῆναι καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον: Γεράσιμος ὁ Βος. παράνομος.

Ταῦτα αἵμασσοῦση καρδίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀγάπῃ διαπύρω προσφθέγγεται τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι ἀδελφὸς ἡδικοιμένος

μὲν καὶ δεδιωγμένος, ἀλλὰ ζῶταν ἐς αἰεὶ θάλπων ἐν τῇ καρδίᾳ, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ τὸν πάλαι Σεβασμὸν καὶ φοβούμενος μήποτε ἐμμενόντων τῶν περὶ Αὐτῆς ἐν ταῖς νῦν σκανδάλοις προκληθῇ κατ' αὐτῆς τὸ φοβερόν ἐκεῖνο «οὐαί»· τὸ ἐκφωνηθὲν ὑπὸ τοῦ ἁψευδοῦς στόματος κατὰ τῶν εἰσφερόντων τὰ σκάνδαλα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Καὶ οἱ μὲν περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀληθεύειν παρρησιασάμεθα, κινήσουσιν ἴσως τὰ πάντα καθ' ἡμῶν καὶ ἐπιχειρίσουσι κακῶσαι τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν δι' ἐξοριῶν τε καὶ διωγμῶν καὶ βασάνων. Ἡμεῖς δὲ μηδαμῶς ταῦτα πτοούμενοι, ὑπὲρ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας κινδυνεύομεν, δεόμεθα τοῦ οὐρανίου πατρὸς δοῦναι τῇ ὑμῶν ἀδυναμία ἰσχύϊ ἐπὶ τὸ μακροθύμως καὶ μεθ' ὑπεμονῆς φέρειν τὰ παρ' αὐτῶν. Τὴν δὲ ὑμ. Σεβασμιότητα παρακαλοῦμεν, εἴτις ἐστὶ πίστις τῶν σωτηρίων διδασκαλῶν, εἴτις ἐστὶ σεβασμὸς τῶν ἐνταλασσάντων τῆς Ἐκκλησίας, εἴτις ἀγάπη, εἴτινα σπλάχνα οἰκτιρμῶν, καταπράξασθαι τὸ ὅσιον καὶ δίκαιον, ὅπως ἂν καὶ παρὰ τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ, τῶν εὐχτῶν τύχη ἀγαθῶν. ἀμήν.

Ἐκ τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ

1893 Φεβρουαρίου 26

† Ὁ ἐψηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
ΦΩΤΙΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020564